

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر ارتفاع ساختمان های بلندمرتبه در مجتمع های مسکونی و جزایر حرارتی شهری

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مهندسی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

اسماعیل ضرغامی - استاد گروه معماری دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

سیدتاج الدین منصوری - دانشجوی دکتری معماری دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

یکی از شاخص های توسعه پایدار شهری، معماری پایدار ساختمان های بلندمرتبه است. چگونگی رابطه توده و فضای ساختمان های بلندمرتبه در مجتمع های ساختمانی و به خصوص مسکونی، به عنوان یک عوامل موثر در معماری پایدار می باشد که ضمن تامین بسیاری از نیازهای انسان در جهت تحقق توسعه پایدار، میتواند تاثیری ویژه بر سلامت محیط زیست و همچنین عنصری نامطلوب بر خرد اقلیم هاگردد. یکی از مخاطراتی که می تواند مرتبط با ارتفاع ساختمانهای بلندمرتبه باشد، تشکیل پدیده جزایر حرارتی شهری است. علت بهوجود آمدن این پدیده، تولید و انباشت گرما در نواحی متراکم شهری است که سبب بالا رفتن درجه حرارت شهر نسبت به پیرامون آن میشود. تهدید سلامت مردم، کاهش رفاه و آسایش اجتماعی، تقاضای انرژی بیشتر، آب فراوانتر و افزایش تولید فاضلاب و زباله، از دیگر اثرات نامطلوب جزایر حرارتی شهری میباشد. بنابراین ظهور پدیده جزایر حرارتی شهری، نشانه ای از یک توسعه ناپایدار در محیطشهرهای بزرگ است. در همین راستا یکی از چالشهای بزرگ معماران، طراحان شهری و منظر این است که چگونه برای کاهش شدت اثرات نامطلوب جزایر حرارتی شهری و ایجاد شهرهای پایدار برنامه ریزی کنند. این پژوهش با هدف بررسی تاثیر ارتفاع ساختمان های بلندمرتبه در مجتمع های مسکونی بر کاهش اثرات نامطلوب جزایر حرارتی شهری، با استفاده از روش توصیفی و بر اساس اسناد کتابخانهای به این نتیجه رسیده است که تفاوت در ارتفاع های ساختمان های بلندمرتبه سبب افزایش نفوذ جریان هوا در بین آن ها می شود که این امر کاهش اثرات نامطلوب جزایر حرارتی شهری را در پی دارد.

کلمات کلیدی:

ساختمانهای بلندمرتبه، مجتمع های مسکونی، جزایر حرارتی شهری، ارتفاع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1672186>

